

ДИРЕКТИВА 94/22/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 30 май 1994 година

**относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване,
изследване и производство на въглеводороди**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 57, параграф 2, първо и трето изречение, и членове 66 и 100а от него,

като взеха предвид предложението на Комисията⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, упомената в член 189б от Договора⁽³⁾,

като имат предвид, че вътрешният пазар обхваща област без вътрешни граници, в която се гарантира свободното движение на стоки, услуги, хора и капитали; като имат предвид, че трябва да се приемат необходимите мерки за неговото функциониране;

като имат предвид, че в своя резолюция от 16 септември 1986 г.⁽⁴⁾, Съветът определи като цел на енергийната политика на Общността и на държавите-членки задълбочаването на интеграцията на вътрешния енергиен пазар, без търговски бариери, с оглед подобряване сигурността на доставките, намаляване на разходите и подобряване на икономическата конкурентоспособност;

като имат предвид, че за осигуряването си с въглеводороди Общността в голяма степен зависи от внос; като имат предвид, че следователно е желателно да се насърчават възможно най-добрите начини за проучване, изследване и производство на ресурсите, намиращи се в Общността;

като има предвид, че държавите-членки имат суверенитет и суверенни права върху въглеводородните ресурси на техните територии;

като имат предвид, че Общността е подписала Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право;

като имат предвид, че трябва да се предприемат стъпки за гарантиране на недискриминационен достъп до и осъществяване на дейности, свързани с проучването, изследването и производството на въглеводороди при условия, които насърчават по-голяма конкуренция в този сектор и следователно благоприятстват най-добрите начини

1 ОВ № С 139, 2.6.1992 г., стр. 12.

2 ОВ № С 19, 25.1.1993 г., стр. 128.

3 Становище на Европейския парламент от 18 ноември 1992 г. (ОВ № С 337, 21.12.1992 г., стр. 145). Обща позиция на Съвета от 22 декември 1993 г. (ОВ № С 101, 9.4.1994 г., стр. 14) и Решение на Европейския парламент от 9 март 1994 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

4 ОВ № С 241, 25.9.1986 г., стр. 1.

за проучване, изследване и производство на ресурси в държавите-членки и укрепват интеграцията във вътрешния енергиен пазар;

като имат предвид, че за тази цел е необходимо да се изработят общи правила, за да се гарантира, че процедурите за предоставяне на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди са открити за всички субекти, притежаващи необходимите способности; като имат предвид, че разрешенията трябва да се предоставят въз основа на обективни, публикувани критерии; като имат предвид, че условията за предоставяне на разрешения трябва също да бъдат известни предварително на всички субекти, участващи в процедурата;

като имат предвид, че държавите-членки трябва да запазят възможностите за ограничаване на достъпа и упражняването на тези дейности по причини, обосновани от обществен интерес и предмет на заплащане на финансова вноска или на вноска във въглеводороди, като подробностите, свързани с упоменатата вноска следва да бъдат определени така, че да не се намесват в управлението на субектите; като имат предвид, че тези възможности не трябва да бъдат използвани по дискриминационен начин; като имат предвид, че с изключение на задълженията, свързани с използването на тази възможност, трябва да се предприемат стъпки, за да се избегне налагането на субектите на условия и задължения, които не са обосновани от необходимостта от правилно изпълнение на тази дейност; като имат предвид, че контрол върху дейностите на субектите е необходим само до степен, която да гарантира съблюдаването на тези задължения и условия;

като имат предвид, че трябва да се ограничени обсега на областите, които са обхванати от едно разрешение и продължителността на разрешението, за да се избегне запазването за едно единствено субект на изключително право върху дадена област, която може да бъде обект на по-ефективно проучване, изследване и производство от няколко субекти;

като имат предвид, че субекти от държавите-членки следва да бъдат третираны в трети страни по начина, по който субектите от тези трети страни се третират в Общността по силата на настоящата директива; като имат предвид, че е необходимо изготвянето на процедура в тази връзка;

като имат предвид, че настоящата директива следва да се прилага за разрешения, издадени след датата, до която държавите-членки трябва да въведат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива;

като имат предвид, че Директива 90/531/ЕИО на Съвета от 17 септември 1990 г. относно процедурите по възлагане на обществени поръчки на субекти, които оперират във водния, енергийния, транспортния сектор и в сектора на далекосъобщенията и Директива 93/38/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 г. за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки на субектите, които оперират във водния, енергийния, транспортния сектор и сектора на далекосъобщенията⁽²⁾ се прилагат спрямо субектите в енергийния сектор във връзка с възложените им поръчки за стоки, строителство и услуги; като имат предвид, че прилагането на алтернативни договорености, съгласно член 3 от Директива 90/531/ЕИО се подчинява по-специално

⁽²⁾ ОВ № L 297, 29.10.1990 г., стр. 1.

на условието, че в държавата-членка, желаеща да прилага тези договорености, разрешенията се предоставят по един недискриминационен и прозрачен начин; като имат предвид, че дадена държава-членка изпълнява това условие от момента и за срока, който съответства на изискванията на настоящата директива; като имат предвид, че следователно е необходимо да се изменени Директива 90/531/ЕИО;

като имат предвид, че член 36 от Директива 90/531/ЕИО предвижда в рамките на четири години да се преразгледа приложното поле на настоящата директива, в светлината на развитие, отнасящо се по-специално до напредъка в отварянето на пазара и нивото на конкуренция. Това преразглеждане на приложното поле включва изследването и добива на въглеводороди;

като имат предвид, че Дания се намира в специално положение поради факта, че е длъжна да започне преговори за евентуално продължение на дейностите след изтичането на срока на концесията, издадена на 8 юли 1962 г., по отношение на областите, за които е получен отказ до 8 юли 2012 г., като по този начин на Дания ще бъде предоставена дерогация по отношение на тези области,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

По смисъла на настоящата директива:

1. “компетентни власти” означава обществените органи на власт, както са определени в член 1, параграф 1 от Директива 90/531/ЕИО, които отговарят за предоставянето на разрешения и/или контрола върху тяхното използване;
2. “субект” означава всяка физическо или юридическо лице, или група от такива лица, които кандидатстват за, има вероятност да кандидатстват за или притежават разрешение;
3. “разрешение” означава всяка законова, подзаконова, административни или договорна разпоредба или акт, издаден по силата им, съгласно които компетентните власти на държава-членка предоставят на даден субект правото да упражнява, от свое име и на свой собствен риск, изключителното право да проучва, изследва или произвежда въглеводороди в дадена географска област. Разрешение може да се предостави за всяка дейност поотделно или за няколко дейности едновременно;
4. “публичен субект” означава публично предприятие, както е определено в член 1, параграф 2 от Директива 90/531/ЕИО.

Член 2

1. Държавите-членки си запазват правото да определят областите в рамките на тяхната територия, в които биха могли да бъдат упражнявани дейностите по проучване, изследване и производство на въглеводороди.

2. Когато дадена област е отворена за упражняване на дейностите съгласно параграф 1, държавите-членки гарантират, че няма да има дискриминация между субектите по отношение на достъпа до и упражняване на тези дейности.

Все пак на основание на националната сигурност държавите-членки могат да откажат да разрешат достъп до и упражняване на тези дейности на всеки субект, който се контролира ефективно от трети страни или от граждани на трети страни.

Член 3

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че разрешенията се предоставят въз основа на процедура, съгласно която всички заинтересовани субекти могат да подадат заявления в съответствие с параграфи 2 или 3.

2. Тази процедура се инициира:

а) или по предложение на компетентните власти посредством уведомление, с което се отправя покана за подаване на заявления и което се публикува в *Официален вестник на Европейските общности* най-малко 90 дни преди крайната дата за подаване на заявления;

б) или посредством уведомление, с което се отправя покана за подаване на заявления и което се публикува в *Официален вестник на Европейските общности* след представяне на заявление от страна на даден субект, без това да накърнява член 2, параграф 1. Други заинтересовани субекти разполагат с период от най-малко 90 дни от датата на публикуване, в рамките на който да подадат заявление.

Уведомленията конкретизират типа разрешение, географската област или области за част или за всички от които вече е отправено или може да бъде отправено заявление и предложената дата или краен срок за предоставяне на разрешение.

Когато е отдадено предпочитание на заявления от субекти, които са отделни физически или юридически лица, това се уточнява в уведомлението.

3. Държавите-членки могат да предоставят разрешения без инициране на процедура по параграф 2, в случай, че областта, за която се иска разрешението:

а) е постоянно на разположение; или

б) е била предмет на предишна процедура в съответствие с параграф 2, която не е завършила с предоставянето на разрешение; или

в) е била изоставена от даден субект и не попада автоматично под а).

В рамките на три месеца от приемането на настоящата директива, дадена държава-членка, която желае да прилага настоящия параграф, или в случай, че държавите-членки все още не са въвели такива процедури, незабавно организира публикуването на уведомление в *Официален вестник на Европейските общности*, в което се посочват областите в рамките на нейната територия, които са на разположение съгласно настоящия параграф и къде може да се получи подробна информация по този въпрос. Всяка съществена промяна в тази информация е предмет на допълнително

уведомление. Няма да се разглеждат обаче никакви заявления за разрешение по настоящия параграф до публикуването на съответното уведомление по този текст.

4. Държава-членка може да реши да не прилага разпоредбите на параграф 1 ако и до степен такава, че геоложки или производствени съображения, обосновават предоставянето на разрешение за дадена област на титуляра на разрешение за съседна област. Съответната държава-членка гарантира, че в такъв случай титулярите на разрешения за всички съседни области могат да подадат заявления и разполагат с достатъчно време, за да направят това.

5. Няма да се считат като предоставяне на разрешение по смисъла на параграф 1 следните дейности:

а) предоставянето на разрешение единствено по причина на промяна в името или собствеността на даден субект, титуляр на съществуващо разрешение, промяна в състава на такъв субект или прехвърляне на разрешение;

б) предоставянето на разрешение на субект, който притежава друга форма на разрешение, когато притежаването на последното разрешение дава право на предоставяне на упоменатото разрешение;

в) решението на компетентните власти, взето в рамките на разрешение (независимо от това дали такова разрешение е било предоставено преди определената в член 14 дата) и отнасящо се до започването, прекъсването, продължаването или прекратяването на дейностите или до продължаване валидността на самото разрешение.

6. Държавите-членки запазват възможността си да откажат да предоставят разрешения независимо, че са инициирани процедурите, упоменати в параграф 2, като в същото време гарантират, че тази възможност няма да доведе до дискриминация между субектите.

Член 4

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че:

а) ако географските области не са отграничени въз основа на предварително геометрично разделяне на територията, обсегът на всяка област се определя по такъв начин, че да не надвишава областта, обоснована от възможно най-доброто от техническа и икономическа гледна точка упражняване на дейностите. В случай на разрешения, предоставени в съответствие с процедурите по член 3, параграф 2, се установяват обективни критерии за тази цел, които се съобщават на субектите преди подаването на заявленията;

б) продължителността на дадено разрешение не надхвърля периода, необходим за осъществяване на дейностите, за които е предоставено разрешението. Все пак компетентните власти могат да продължат валидността на разрешението, когато предвиденият му срок не е достатъчен за завършване на въпросната дейност и когато дейността е била извършвана в съответствие с разрешението;

в) лицата не запазват изключителни права в географската област, за която са получили разрешение за по-дълго от необходимото за правилното осъществяване на разрешените дейности.

Член 5

Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че:

1. разрешенията се предоставят въз основа на критерии, които във всички случаи касаят:

а) техническия и финансов капацитет на субектите; и

б) начина, по който те предлагат да осъществят проучването, изследването и/или производството във въпросната географска област;

и когато е приложимо:

в) ако разрешението е предложено за продажба, цената, която субектът е готов да заплати, за да получи разрешението;

г) ако, след оценка съгласно критерии по а), б) и когато е приложимо в), две или повече заявления имат еднакви качества, други подходящи обективни и недискриминационни критерии, с цел да се направи окончателен избор между тези заявления.

При оценката на заявленията, компетентните власти могат също така да вземат предвид липсата на ефективност и отговорност, показана от кандидатите в операции съгласно предишни разрешения.

Когато компетентните власти определят състава на даден субект, на който могат да предоставят разрешение, те правят това въз основа на обективни и недискриминационни критерии.

Когато компетентните власти определят оператора на даден субект, на който могат да предоставят разрешение, те правят определянето въз основа на обективни и недискриминационни критерии.

Критериите се определят и публикуват в *Официален вестник на Европейските общности* преди начало на периода за подаване на заявления. Държавите-членки, които вече са публикували критериите в техните официални вестници, могат да ограничат публикуването в *Официален вестник на Европейските общности* до позоваване на публикацията в техните официални вестници. Всяка промяна в критериите, обаче, се публикува изцяло в *Официален вестник на Европейските общности*.

2. условията и изискванията относно упражняването или прекратяването на дейността, които могат да се прилагат спрямо всеки вид разрешения по силата на закони, подзаконови и административни разпоредби, които са в сила в момента на подаване на заявленията, независимо от това дали се съдържат в разрешението или представляват едно от условията, които трябва да се приемат преди предоставянето на такова разрешение, се установяват и се съобщават на заинтересованите субекти по

всяко време. В случая, предвиден в член 3, параграф 2, а), те могат да се оповестяват само от датата, от която заявленията за разрешение могат да бъдат подадени.

3. за всякакви промени в условията и изискванията, настъпили в хода на процедурата, се отправя уведомление на всички заинтересовани субекти;

4. критериите, условията и изискванията, упоменати в настоящия член, се прилагат по недискриминационен начин.

5. всеки субект, чието заявление за разрешение не е одобрено, ако субектът желае това, бива информирано относно причините за решението.

Член 6

1. Държавите-членки гарантират, че условията и изискванията по член 5, параграф 2 и подробните задължения за ползване на конкретно разрешение се обосновават изключително от нуждата да се осигури правилно изпълнение на дейностите в областта, за която е поискано разрешение, чрез прилагането на параграф 2 или чрез заплащане на финансова вноска или на вноска във въгледороди.

2. Държавите-членки могат да налагат условия и изисквания относно упражняването на дейностите, изложени в член 2, параграф 1 до степен, обоснована от съображения за национална сигурност, обществената сигурност, общественото здравеопазване, сигурността на транспорта, опазването на околната среда, опазването на биологичните ресурси и на националните богатства с художествена, историческа или археологическа стойност, безопасността на съоръженията и работниците, планираното управление на въгледородните ресурси (например степента на изчерпване на въгледородите или оптимизиране на възстановяването им) или необходимостта да се осигурят постъпления от данъци.

3. Правилата на плащане на вноските, упоменати в параграф 1, включително всяко изискване за държавно участие, се определят от държавите-членки по начин, който да гарантира запазване на независимостта на субектите що се отнася до управлението.

Но когато предоставянето на разрешения е свързано с държавно участие в дейностите и когато юридическо лице е било натоварено с управлението на това участие или когато държавата сама управлява участието си, нито юридическото лице, нито държавата са препятствани да поемат правата и задълженията, свързани с такова участие, еквивалентни със значимостта на участието, при условие че юридическото лице или държавата няма да имат достъп до информация, нито упражняват право на глас по решения, отнасящи се до източници за снабдяване на субектите, че юридическото лице или държавата заедно с който и да е публичен субект или субекти няма да упражняват мажоритарно право на глас по други решения, и че всяко гласуване на държавата или на юридическото лице се основава изключително на принципите на прозрачност, обективност и недискриминация, и няма да препятства субекта да основава решенията по отношение на управлението на нормални търговски принципи.

Все пак разпоредбите на предходната алинея не препятстват юридическото лице или държавата да се противопоставят на решение на титулярите на разрешение, които не

биха спазили условията и изискванията, уточнени в разрешението, предвид политиката на ограничаване и на защита на финансовите интереси на държавата.

Възможността за противопоставяне на решение се прилага по недискриминационен начин, особено по отношение на инвестиционни решения и източници за доставка на субектите. Когато участието на държавата в дейностите се управлява от юридическо лице, което също е титуляр на разрешения, държавата-членка предвижда разпоредби, изискващи юридическото лице да води отделно счетоводство в качеството си на търговец и на администратор на участието на държавата, и гарантиращи, че няма да има преливане на информация от частта на юридическото лице, отговаряща за управлението на участието на държавата към частта от юридическото лице, която е титуляр на разрешенията за нейна собствена сметка. Но когато частта от юридическото лице, отговаряща за управлението на участието на държавата, ангажира частта от юридическото лице, която притежава разрешение, като консултант, първата може да предостави всякаква информация, която е необходима за осъществяване на консултантската работа. Титулярите на всички разрешения, до които се отнася информацията, биват предварително информирани за това, каква информация ще се предостави по този начин и им се предоставя достатъчно време за повдигане на възражения.

4. Държавите-членки гарантират, че контролът на субектите съгласно дадено разрешение се ограничава до необходимостта да се осигури съответствие с условията, изискванията и задълженията по параграф 1. По-специално, те предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че от никой субект не се изисква въз основа на каквото и да е законово, подзаконово или административно изискване, или по каквото и да е споразумение или поето задължение, да предоставя информация относно планираните или действителни източници за снабдяване, с изключение по искане на компетентните власти и изключително с оглед на целите, изложени в член 36 от Договора.

Член 7

Без това да накърнява разпоредбите, отнасящи се до или съдържащи се в индивидуални разрешения и разпоредбите на член 3, параграф 5, б), законовите, подзаконови и административни разпоредби, които запазват за един единствен субект правото да получи разрешения в конкретна географска област в рамките на територията на дадена държава-членка, са отменят от съответните държави-членки преди 1 януари 1997 г.

Член 8

1. Държавите-членки информират Комисията за всяка съществена трудност, с която са се сблъскали субектите, правно или фактически, при достъпа до или упражняването на дейностите по проучване, изследване и производство на въглеводороди в трети страни, които са били сведени до знанието им. Държавите-членки и Комисията гарантират спазването на търговска тайна.
2. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета преди 31 декември 1994 г., а след това периодично, относно положението на субектите в трети страни и относно напредването на всякакви преговори, предприети с тези страни, съгласно параграф 3, или в рамките на международни организации.

3. Когато въз основа или на докладите по параграф 2, или на друга информация, Комисията установи, че трета страна не третира субектите от Общността по начин, сравним с този, по който Общността третира лица от трети страни по отношение на достъпа до или упражняването на дейностите по параграф 1, Комисията може да представи предложения на Общността за подходящ мандат за водене на преговори с оглед получаване на съпоставими конкурентни възможности за субектите от Общността. Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.
4. При обстоятелствата, описани в параграф 3, Комисията може по всяко време да предложи на Съвета да упълномощи една или повече държави-членки да откажат разрешение на субект, което ефективно се контролира от съответна трета страна и/или от граждани на тази трета страна.

Комисията може да направи такова предложение по своя собствена инициатива или по искане на дадена държава-членка.

Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство във възможно най-кратък срок.

5. Мерки, предприети съгласно настоящия член, не накърняват задълженията на Общността по което и да е международно споразумение, регулиращо достъпа до упражняване на дейностите по проучване, изследване и производство на въглеводороди.

Член 9

Всяка държава-членка публикува и съобщава на Комисията годишен доклад, който включва информация относно географските области, до които е открит достъп за проучване, изследване и производство, предоставените разрешения, субектите, титуляри на разрешения и техния състав, както и приблизителните запаси, намиращи се на нейна територия.

Настоящата разпоредба не налага задължение за държавите-членки да публикуват информация с поверителен характер от търговска гледна точка.

Член 10

Не по-късно от 1 май 1995 г. държавите-членки уведомяват Комисията за техните компетентни власти. Държавите-членки незабавно уведомяват Комисията за всякакви последващи промени. Комисията публикува списъка на компетентните власти и всички промени в него в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 11

Настоящата директива се прилага спрямо разрешения, предоставени от датата, посочена в член 14.

Член 12

Към член 3 от Директива 90/531/ЕИО се добавя следният параграф:

“5. Що се отнася до разработването на географски области с цел проучване или добив на нефт или газ, параграфи 1 до 4 се прилагат, както следва от датата, на която

съответната държава-членка е привела законодателството си в съответствие с разпоредбите на Директива 94/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно условията за предоставяне и ползване на разрешения за проучване, изследване и производство на въглеводороди^(*):

а) условията, посочени в параграф 1, се смята, че са изпълнени, считано от тази дата без това да накърнява параграф 3;

б) считано от тази дата, от държавата-членка, упомената в параграф 4, се изисква да съобщава само разпоредбите, които се отнасят до привеждането в съответствие с условията, посочени в параграфи 2 и 3.

Член 13

Разпоредбите на членове 3 и 5 не се прилагат за нови разрешения, предоставени от Дания преди 31 декември 2012 г., по отношение на областите, които се освобождават на 8 юли 2012 г. при изтичане на срока на разрешението, издадено на 8 юли 1962 г. Новите разрешения се предоставят въз основа на обективни и недискриминационни принципи.

Следователно, настоящият член не създава какъвто и да е прецедент за държавите-членки.

Член 14

Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива до 1 юли 1995 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на това позоваване се определят от държавите-членки.

Член 15

Настоящата директива влиза в сила в деня на официалното ѝ публикуване в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 16

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 30 май 1994 година.

За Европейския парламент:
Председател

E. KLEPSCH

За Съвета:
Председател

C. SIMITIS

^(*) ОВ № L 164, 30.6.1994 г., стр. 3.

